

УДК 330.13

І. Л. ЛЕОНІДОВ,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
політичної економії та управління,
Національна металургійна академія України

ВЛАСНІСТЬ І ПРИВЛАСНЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПРОДУКТУ: ПЛАНІРНОСТІ І ТОВАРНІСТЬ ЕКСТЕРІОРИЗАЦІЇ

В статті представлено підхід для обґрунтування розвитку інформаційно-комунікативних технологій у національній економіці України з погляду проблематики власності й привласнення. Проаналізовано планомірні та товарні переходи належності інтелектуального продукту одного актора у набуття іншого актора. На етапах підготовки, легітимації та регламентації екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту охарактеризовано каузальність планомірних норм. На екстернальних етапах взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту досліджено переважання функцій норм: послідовності, застосування, підтримання. Розкрито товарність взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах у множині оцінок впливу духовного, соціального, політичного факторів. У множині оцінок впливу духовного, соціального, політичного факторів товарної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах виділено доміную: виключності, безсистемності, періодичності. Представлено еволюцію норм планомірного та оцінок товарного переходів належності інтелектуального продукту одного актора у набуття іншого актора у напрямі інтерналізації та інституціоналізації. З'ясовано, що напрямок інтерналізації проявляється через вплив факторів мотивів. Виявлено формалізацію інституціоналізації впливу духовного, соціального, політичного факторів екстернальної взаємодії таких акторів у критеріях заходів їх державного регулювання. Запропоновано конкретизацію дії факторів мотивів та критеріїв заходів державного регулювання для розробки різноманітності показників взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту.

Ключові слова: власність, привласнення, інтелектуальний продукт, взаємодія атрибутів належності та набуття інтелектуального продукту.

Постановка проблеми. Загострення глобальної економічної кризи на фоні пандемії COVID-19 та очікування повільних темпів економічного зростання в посткризовому періоді актуалізують економічний розвиток України у векторі поширення інформаційно-комунікаційних технологій на всі сфери суспільного життя. Основою товарної та планомірної амбівалентності трансферу таких технологій є розвиток відносини власності й привласнення інтелектуального продукту та утворення у їх суб'єктів високих конкурентних переваг в глобальному інформаційному просторі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розуміння взаємодії суб'єктів власності й привласнення інтелектуального продукту в економічній літературі є поширеним в спектрі поведінки та діяльності окремого індивіда, їх колективу, нації, наднаціонального утворення [1, с. 43-51]. При цьому, на жаль, недостатня увага приділяється дослідженню генезису товарної і планомірної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на їх екстернальних етапах в умовах активізації впливу основних складових життєдіяльності [2].

Формулювання цілі статті. Метою є виявлення та розкриття функцій норм планомірної та факторів товарної екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту.

Викладення основного матеріалу. Авторський підхід розвиває положення про життєдіяльність людини (як спосіб існування), в якій взаємопов'язаними і взаємовиключними є поведінка й діяльність [3, с. 50]. Їх діалектика обумовлює вплив різноманітних складових життєдіяльності (економічної, соціальної, духовної, політичної тощо) на таких етапах екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту, як підготовка, легітимація і регламентація. Мережевий прояв етапів екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту відзначається планомірним та товарним переходами його належності у набуття акторів. Еволюція планомірних відносин з приводу інтелектуального продукту актуалізує проблематику ролі та значення норм в олюднюючій життєдіяльності. Планомірність осмислення останньої реалізується в семантичному виразі загальної структури норм, де виділяються: зміст (дія, що є об'єктом нормативного регулювання), характер (зобов'язує, дозволяє або забороняє цю дію), умови прикладення (обставини в яких має або не має відбутися дія) і суб'єкт (актори, яким адресована дія). Планомірність пізнання норм олюднення передбачає виявлення правил, моральних принципів чи ідеалів його духовної, соціальної та політичної складових. Нормативне обґрунтування духовної діяльності (скажімо, з погляду справедливості, істини, краси, віри) є відносним, однак воно задає формальні властивості інтелектуальної діяльності творців. В нормах (господарських, правових та ін.) закарбовуються приписи

(розпорядження, постанови, команди та ін.) відповідної політики держави. Спільність норм та соціальної моралі обумовлюється їх формалізацією, а відмінності полягають у формі вираження, в способах захисту від порушень тощо.

Не викликає сумніву обумовленість норм в царині уречевлення та опосередкованого олюднення як планомірної екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на відповідних етапах. Скажімо, взаємодія акторів на етапі підготовки детермінує норми етапу регламентації в частині послідовності набуття інтелектуального продукту та як предмет належності (зобов'язання цієї дії). Також, взаємодія акторів на етапі підготовки породжує та постає внутрішнім, змістовним моментом і норм етапу легітимації (як обставина в якій має відбуватися набуття). На останньому, взаємодія акторів в межах легалізації діяльності уречевленої або олюдненої опосередковано, передбачає норми розвитку самореалізації й самовдосконалення акторів набуття інтелектуального продукту на етапі підготовки. Вплив взаємодії акторів етапу регламентації на норми етапу підготовки є оформленням інтелектуального продукту як об'єкту нормативної регуляції належності. З іншої сторони, норми взаємодії акторів на етапі регламентації підтримуються удосконаленням процесу санкціонування належності та набуття інтелектуального продукту з боку етапу легітимації.

Відмічена каузальність норм планомірної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на етапах екстеріоризації проявляє специфіку функцій в процесі розподілу останнього. Так, у норм на етапі підготовки актуалізується функція послідовності як дотримання спрямованості набуття актором семантико-неосних прелімінарих інтелектуального продукту, яка встановлена на етапах регламентації та легітимації. Нормами етапу підготовки передбачається послідовне повторення в поступках набуття такого продукту схожих ознак порядку розпоряджень з боку етапу легітимації. З іншого боку, в нормах етапу підготовки демонструється сприйняте від етапу регламентації продовження належності як вилучення корисних властивостей з продукту економічної діяльності. Це акцентує на переважанні функції послідовності у норм планомірної екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на етапі підготовки.

Розпорядницька природа регламентації як етапу екстернальної взаємодії названих акторів передбачає норми масштабів набуття інтелектуального продукту відносно інших етапів. Актори останніх нормують відповідну спроможність до належності та набуття (наявність додаткових втрат) перед акторами етапу регламентації, що інституціоналізується в економіко-правовому оформленні інтелектуального продукту. Нормами етапу регламентації

застосовується мінімальність втрат серед альтернативних варіантів актуалізації інтелектуального продукту (опозиційних, опортуністичних тощо) для акторів етапу легітимації. У нормах етапу регламентації з погляду асиметрії (обмеження доступу) в розподілі ресурсів «інтерналізується придатність» акторів етапу підготовки для набуття інтелектуального продукту. Це віддзеркалює верховенство функції застосування у норм планомірної екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на етапі регламентації.

В нормах планомірної екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на етапі легітимації передбачається підтримання пропорцій послідовності його набуття на інших етапах. Властиві їм актори виражають відмічене підтримання у процесі статусної аскриптивності інтелектуального продукту. У відповідності з цим, нормами етапу регламентації забезпечується сприяння формі легітимації продукту інтелектуальної діяльності через погодження порядку його належності. В свою чергу, форма легітимації слугує опорою стабільності для етапу підготовки, при регламентації правил набуття само створеного продукту інтелектуальної діяльності. Зазначене демонструє домінування функції підтримання у норм планомірної екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на етапі легітимації.

Як бачимо, у планомірній взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах переважають такі функції норм: послідовності, застосування, підтримання.

Відомо, що норми, стандартизовані через санкції, є вузьким класом оцінок дій (соціально апробованих та соціально закріплених тощо). Еволюція товарних відносин з приводу інтелектуального продукту розширює проблематику ролі та значення оцінок, насамперед, діяльності з олюднення інтелектуальних сутнісних сил. При цьому, товарні відносини з приводу олюднюючої частки діяльності в спектрі духовної, соціальної й політичної складових життєдіяльності еволюціонують, що актуалізує оцінки конкурентоспроможності, ціноутворення та ін. на етапах екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту.

Відомою відзнакою духовної діяльності є переважання духовних, моральних та когнітивних інтересів акторів. Їх духовний елемент у творців фіксується в належності та набутті як єдності історичного та психологічного, часу і нації, авторського духу (культури) й умонастрою. Моральна складова іманентна тим творцям, межі належності яких відповідні оцінкам ідеалів обов'язковості, справедливості тощо, і формам духовного впливу (громадське схвалення, осудження та ін.). Когнітивна частка властива частині людей, у яких

набуття пов'язане з пізнавальними процесами: сприйняття, увага, пам'ять, мислення, уява та ін.

Наведені та інші відмінності духовної діяльності обумовлюють особливості товарної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту, що формалізуються у спроможності його переходу із належності в набуття на екстернальних етапах. Так, на етапі легітимації оцінюється спроможність взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту з погляду розпорядження набуттям його особистих якостей у сфері духовної діяльності. Товарність останньої обумовлює оцінку спроможності актуалізації належних олюднених інтелектуальних сутнісних сил, підтримання набуття їх частини у виключних морально-етичних формах, наприклад, вузькокланове успадкування знань та умінь. У відміченій спроможності «взаємовигідне підтримання» діалектично заперечується розробленням відособлених намірів щодо певних поступів набуття складових інтелектуального продукту в умовах духовної діяльності, правочинів національного колориту такого набуття тощо. Це демонструє переважання оцінки відособленості в легітимації як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-духовної діяльності.

На етапі регламентації екстернальна взаємодія акторів належності та набуття інтелектуального продукту оцінюється спроможністю щодо здатності й можливості визначати подальшу долю належних олюднених інтелектуальних сутнісних сил, набутих в умовах духовної діяльності. Товарність останньої обумовлює оцінку спроможності виділення в належному інтелектуальному продукті частини, яка може набуватися духовними й психологічними способами, скажімо, в формах відпрацювання, дарів, підношень тощо. В основі цих спроможностей актора у набутті є авторитет, воля, насильство, право. Прирощення належних олюднених інтелектуальних сутнісних сил в умовах духовної діяльності оцінюється в претензійних формах: вимоги, веління, воління, панування. Останні відображають домінування оцінки претензійності у регламентації як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-духовної діяльності.

Етапу підготовки екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту властива оцінка здатності акторів до набуття самостійно створених особистих якостей (знання, спроможності й уміння). Товарність духовної діяльності обумовлює пріоритет оцінки спроможності акторів до прирощення інтелектуальних сутнісних сил в частині набуття нової за задумом сукупності сотвореного інтелектуального продукту. Оскільки підґрунтям виключення із такого сотворіння є когнітивні умови набуття

творцем олюднених інтелектуальних сутнісних сил, то оцінюється їх неповторність, оригінальність та суспільно-історична унікальність. Зазначене віддзеркалює верховенство оцінки виключності у підготовки як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-духовної діяльності.

Отже, товарність взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах в умовах економіко-духовної діяльності обумовлює переважання оцінки виключності перед відособленістю та претензійністю.

В соціальній складовій життєдіяльності проявляються особливості оцінки етапів екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в залежності від їх місця в соціальній структурі (соціальний шар, клас, група тощо), насамперед, з погляду умов праці, побуту, відпочинку, відтворення життя людини. На етапі підготовки товарність екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту обумовлює пріоритет оцінки спроможності акторів до набуття оригінальних олюднених інтелектуальних сутнісних сил, які виникають і шліфуються в процесі діяльності у соціальній сфері (соціальний досвід, життєві цінності). В умовах останньої, взаємодія акторів належності інтелектуального продукту оцінюється в автаркії ланцюгів цілеспрямованих дій (включаючи думки, відчуття, поведінку). Вони активуються як найбільш прийнятні та ефективні, що стають звичними стереотипами і зразками, та відомим способом спрямовують, регулюють, задають параметри належності частин інтелектуального продукту. Звісно, зразки взаємодії акторів належності інтелектуального продукту є непостійними, мимовільними, явленими іноді від випадку (консультування, патронаж, реабілітація) до випадку (широкий спектр соціальних послуг). Тим самим, зразки виділяють домінування оцінки автаркії у підготовки як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-соціальної діяльності.

Етапу регламентації екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту властива оцінка спроможності прирощувати належні інтелектуальні сутнісні сили шляхом набуття цього продукту через вимоги його засвоєння й наслідування в культурно-духовних формах, вербальній трансляції [4, 152]. Скажімо, традиція сприяє більш усвідомленому хоча й не приведену в систему посиленню сакралізації взаємодії акторів набуття інтелектуального продукту соціальної сфери за допомогою титулів, ритуалів, міфів. Товарність соціальної сфери обумовлює оцінку спроможності до набуття інтелектуального продукту не стільки особливими якостями окремої особи, скільки фактом народження, ступенем

родовитості, причетності до певного соціального шару. Оцінка закріпленої за соціальним статусом взаємодії акторів належності інтелектуального продукту соціальної діяльності виявляє передумови його редистрибутивного вилучення та переважно безконтрольного використання верхівкою соціального угруповання. Прикладом цього є численні випадки, коли члени соціального клану і набувають, і успадковують специфічні олюднені інтелектуальні сутнісні сили, необхідні для виконання посадових обов'язків, що сприяє інтелектуальній замкненості клану і появі елементів «верхівкової, егалітарної» субкультури. Це демонструє переважання оцінки безсистемності у регламентації як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-соціальної діяльності.

Відображення й осмислення розвитку взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах соціальної сфери менш піддатливі природно-традиційному ритму й впливу традицій на етапі легітимації. Товарність екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту обумовлює правила удосконалення традицій з властивим санкціонуванням зразків, які диктують оцінку такої взаємодії в залежності, скажімо, від місця актора в соціальному шарі. З одного боку, передача у спадщину вказаних інтелектуальних сутнісних сил оцінюється як взаємодія акторів відповідної належності з погляду закріплення за представником соціального шару і його нащадками раз зайнятого місця. З іншого боку, наявність вказаних якостей оцінюється з погляду взаємодії акторів взаємоположного набуття частини надлишкового продукту і відповідних цьому особистих олюднених інтелектуальних сутнісних сил, як особливих знань, спроможностей, умінь. Втім, оцінка правил, що зазвичай, є обмеженими певними умовами, відноситься до окремої ситуації екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту. Зазначене акцентує на прерогативах оцінки ситуативності легітимації як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-соціальної діяльності.

Звідси, товарність взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах в умовах економіко-соціальної діяльності обумовлює переважання оцінки безсистемності перед автаркією та ситуативністю.

В політичній складовій життєдіяльності переважають оцінки етапів екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту з погляду розмежування відносин панування і підкорення. Зведення індивідуального та колективного виразу вольових зусиль акторів набуття інтелектуального продукту в інтегративне ціле присутнє паралельно з переходом

від спорадичного, ситуативного, безсистемного (наприклад, при військовій демократії) до регулярного (влада економічно сильних при усвідомленні, захисті, реалізації власних інтересів) заохочування та покарання взаємодії акторів належності інтелектуального продукту.

На етапі підготовки товарність екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту обумовлює пріоритет оцінки примусу акторів до набуття олюднених інтелектуальних сутнісних сил, мобілізованих на досягнення перспективних цілей суспільно-політичного розвитку суспільства і держави. Взаємообумовленість взаємодії акторів належності інтелектуального продукту оцінюється переконливістю впливу створених нормативних ідей та концепцій політико-правового характеру на взаємодію акторів етапів регламентації та легітимації. Однак, паралельне з цим утримання владного характеру взаємодії акторів останніх у межах посідання, сприяє оцінці спрямування взаємодії акторів етапу підготовки на постійне вдосконалення здібностей, розширення навичок, умінь творців перспектив політичної діяльності. Втім, важко перебільшити значення оцінки паралельності та взаємообумовленості підготовки як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-політичної діяльності.

В оцінці екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на етапі регламентації присутній момент зв'язку між одиничним, особливим та загальним, з орієнтацією на загальне. Товарність політичної складової життєдіяльності обумовлює оцінку примусу до набуття інтелектуального продукту з позиції «держателя долі речі», що відповідає пріоритетам зведення взаємовідносин між мікро- (політичні партії, суспільно-політичні рухи і організації, профспілки, корпоративні об'єднання), макро- (органи державної влади) і мега- (міжнародні організації як то: ООН, ЕС та ін.) суб'єктами суспільного життя (актори належності та набуття інтелектуального продукту) до їх цілісності. Оскільки остання вимагає примушення рівномірне і постійне, через певні проміжки часу, остільки на етапах підготовки та легітимації екстернальна взаємодія акторів належності інтелектуального продукту контролюється через загрози її обмеження. Регулярне утримання (обмежене посіданням) владного характеру взаємодії акторів неможливе без примусу, вольових зусиль та впливів, що базується на асиметрії політичної свідомості, політико-правових нормативів тощо. Це демонструє переважання оцінки регулярності в регламентації як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-політичної діяльності.

Етапу легітимації екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту властива оцінка здатності акторів до набуття політичних знань і культури для включення в усвідомлений процес політичного життя у межах розроблених перспективних цілей та моделей суспільно-політичного розвитку суспільства і держави. Товарність політичної діяльності обумовлює пріоритет оцінки спроможності акторів набуття інтелектуального продукту до укріплення авторитету в частині примусу карати і відповідних обов'язків підкорятися. Оскільки епізодичність і випадки повторюваності наслідування системи примусу до взаємодії акторів належності інтелектуального продукту обумовлені боротьбою політтехнологій, політичної свідомості, відносини між політичними організаціями та органами державної влади з приводу володарювання, то оцінюється спорадичність приведення такого розвитку до наміченого рівня. Виявляється провідна роль оцінки періодичності легітимації як етапі екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту в умовах економіко-політичної діяльності.

Як бачимо, товарність взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах в умовах економіко-політичної діяльності обумовлює переважання оцінки періодичності перед регулярністю, паралельністю і взаємообумовленістю.

Отже, мережевий прояв етапів екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту відзначається планомірним та товарним переходами його належності у набуття акторів. Виявлено у планомірній взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах переважання функцій норм: послідовності, застосування, підтримання. Виділено у товарній взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту (рис. 1) на екстернальних етапах переважання такої оцінки духовних, соціальних, політичних факторів, як: виключність, безсистемність, періодичність.

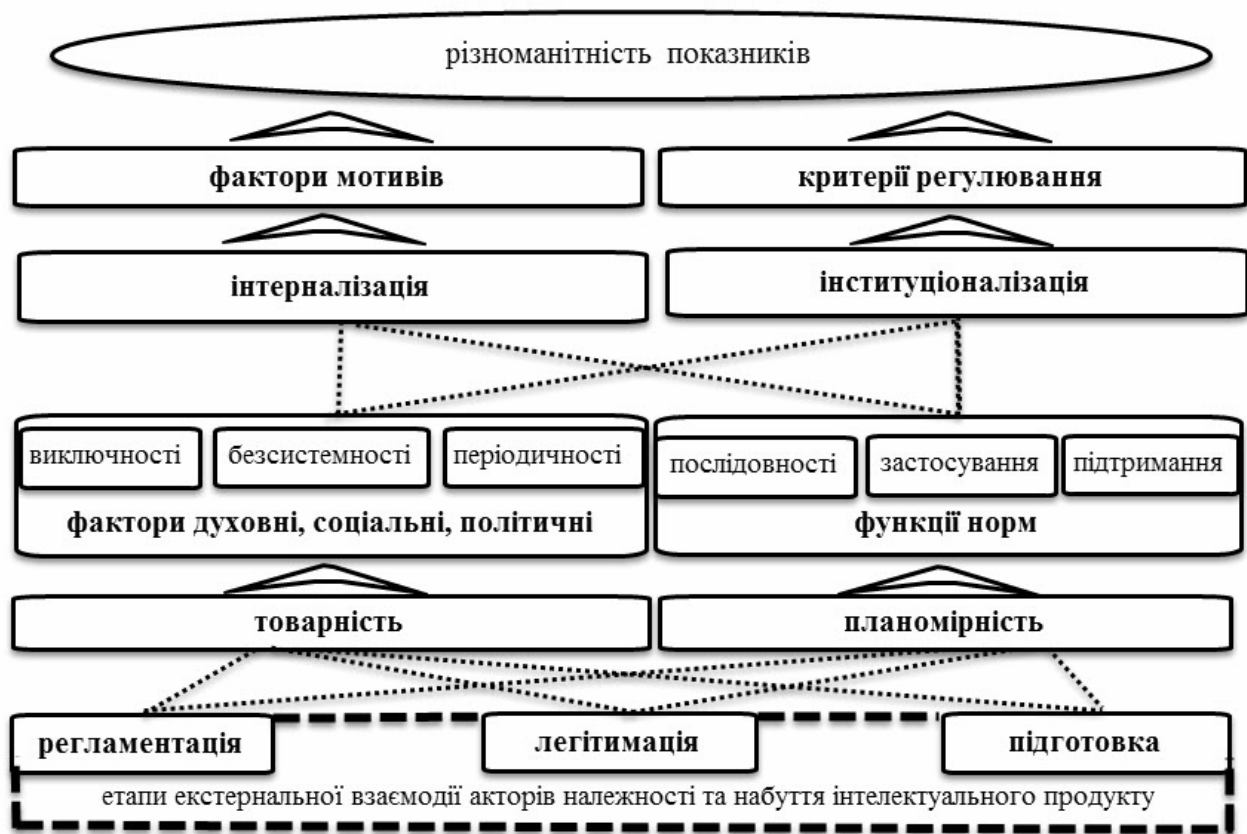

Рис. 1. Розвиток товарної та планомірної екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту [складено автором].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Виявлено у планомірній взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах переважання функції норм: послідовності, застосування, підтримання. В оцінках впливу духовного, соціального, політичного факторів товарної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту на екстернальних етапах виділено домінанту: виключності, безсистемності, періодичності.

В умовах мережевого прояву етапів екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту, норми планомірного та оцінки товарного переходів його належності у набуття акторів еволюціонують шляхом інтерналізації та інституціоналізації. Напрямок інтерналізації проявляється через вплив факторів мотивів. У векторі інституціоналізації вплив духовного, соціального, політичного факторів екстернальної взаємодії таких акторів формалізується через критерії заходів їх державного регулювання. Якісна конкретизація дії факторів мотивів та критеріїв держрегулювання екстернальної взаємодії акторів належності та набуття інтелектуального продукту сприяє розробці різноманітності відповідних показників.

Список використаної літератури

1. Леонідов І.Л. Інноваційне упорядкування інтересів привласнення інститутом ринку інтелектуального продукту / І.Л. Леонідов // Научные труды Донецкого национального технического университета. Серия: экономическая. 2010. – Вып. 38-2. – 242 с.
2. Тарасевич В.М. Фундаментальна економічна наука: універсумність змісту та розвитку : монографія / В.М. Тарасевич. – Дніпро: ПБП «Економіка», 2017. – 1022 с.
3. Тарасевич В.М. Інституціональна теорія: методологічні пошуки і гіпотези / В.М. Тарасевич // Економічна теорія. – 2004. – № 2. – С. 45 – 56.
4. Тарасевич В.Н. Экономико- теоретическое знание: универсумные императивы, гипотезы, опыты. Монография. / В.Н. Тарасевич. – М.: ТЕИС, 2013. – 594 с.

References

1. Leonidov, I. (2010). *Innovacijne uporyadkuvannya interesiv privlasnennya institutom rinku intelektual'nogo produktu* [Innovative arrangement of interests of appropriation of institute of market of intellectual product]. *Nauchnye trudy Doneckogo nacional'nogo tehničeskogo universiteta. Seriya: ekonomičeskaya*, 2010, 38-2.
2. Tarasevich, V. (2017). *Fundamental'na ekonomična nauka: universumnist' zmistu ta rozvitku* [Fundamental economic science: to універсумність maintenance and development]. Dnipro: PBP “Ekonomika”.
3. Tarasevich, V. (2004). *Institucional'na teoriya: metodologični poshuki i gipotezi* [Institutional theory: methodological searches and hypotheses]. *Ekonomična teoriya*, 2, pp. 45–56.
4. Tarasevich, V. (2013). *Ekonomiko-teoreticheskoe znanie: universumnye imperativy, gipotezy, opyty* [Economic-theoretical knowledge: universum imperatives, hypotheses, experiments]. Moscow: TEIS.

**Leonidov I., Ph.D., Associate Professor, National Metallurgical Academy of Ukraine
Ownership and appropriation of intellectual product: planned and commodity of exteriorization**

The approach for proving of development of informatively-communicative technologies at the national economy of Ukraine from the point of view of problems of ownership and appropriation is presented in article. The planned and commodity passages for belonging of intellectual product of one actor to acquisition of other actor was analyzed. On the stages of preparation, legitimation and regulation of exteriorization interactions of actors of belonging and acquisition of intellectual product was described the causality of planned norms. On the exteriorization stages of interaction of actors of belonging and acquisition of intellectual product was researched the predominance of functions of norms: sequences, applications, maintenances. Commodity of interaction of actors of belonging and acquisition of intellectual product on the exteriorization stages into a set of estimations of influence the spiritual, social, political factors are

presented. Into the set of estimations of influence the spiritual, social, political factors of commodity interaction of actors of belonging and acquisition of intellectual product on the exteriorization stages was choose a dominant: oneness, unsystematic, periodicity. The evolution of planned norms and estimations commodity passages of belonging of intellectual product of one actor to acquisition of other actor in the direction of internalization and institutionalization was presented. Showing the direction of internalization via influence of factors of motives was found out. Formalization of institutionalization of influence the spiritual, social, political factors of exteriorization interaction of such actors in the criteria of measures of them government regulation was educed. The concretizing of action of factors of motives and criteria of measures of government regulation for development of diverse of indexes of interaction of actors of belonging and acquisition of intellectual product are offered.

Key words: ownership, appropriation, intellectual product, interaction the attributes of belonging and acquisition of intellectuals product.

Леонидов И.Л., к.э.н., доцент, Национальная металлургическая академия Украины

Собственность и присвоение интеллектуального продукта: планомерность и товарность экстерниоризации

В статье представлен подход для обоснования развития информационно-коммуникативных технологий в национальной экономике Украины с точки зрения проблематики собственности и присвоения. Проанализированы планомерные и товарные переходы принадлежности интеллектуального продукта одного актора в обретение другого актора. На этапах подготовки, легитимации и регламентации экстернального взаимодействия акторов принадлежности и обретения интеллектуального продукта охарактеризовано каузальность планомерных норм. На экстернальных этапах взаимодействия акторов принадлежности и обретения интеллектуального продукта исследовано преобладание функций норм: последовательности, применения, поддержания. Раскрыта товарность взаимодействия акторов принадлежности и обретения интеллектуального продукта на экстернальных этапах во множестве оценок влияния духовного, социального, политического факторов. Из множества оценок влияния духовного, социального, политического факторов товарного взаимодействия акторов принадлежности и обретения интеллектуального продукта на экстернальных этапах выделена доминанта: исключительности, бессистемности, периодичности. Представлена эволюция норм планомерного и оценок товарного переходов принадлежности интеллектуального продукта одного актора в обретение другого актора в направлении интернализации и институционализации. Выяснено, что в направлении интернализации проявляется влияние факторов мотивов. Обнаружена формализация институционализации влияния духовного, социального, политического факторов экстернального взаимодействия таких акторов в критериях мероприятий их государственного регулирования. Предложена конкретизация действия факторов мотивов и критериев мероприятий государственного регулирования для разработки разнообразных показателей взаимодействия акторов принадлежности и обретения интеллектуального продукта.

Ключевые слова: собственность, присвоение, интеллектуальный продукт, взаимодействие атрибутов принадлежности и обретения интеллектуального продукта.

Рекомендована до публікації 17.02.2020 р.

Надійшла до редакції 10.01.2020 р.